

ΡΙΗ'. Τίνος χάριν οὐ πεποίηκεν ὁ Σατανᾶς τοσαύτας αἰρέσεις, καὶ σχίσματα, ἐν ἑτέρᾳ πίστει, εἰμὴ ἐν τῇ τῶν γριζιανῶν; 669.

ΡΙΘ'. Διὸ τὸ δὲ τὸν Σατανᾶν ὅλως πολεμεῖν τοὺς ἀνθρώπους ὁ Θεὸς συνεχόμεσε, καὶ τοῦτον οὐκ ἔξηλειψεν; 772.

ΡΚ'. Πόθεν τὰ ἐνύπνια, καὶ πῶς πολλάκις γίνονται ἀληθινά; 772.

ΡΚΑ'. Τοῦ ἀποστόλου λέγοντος ὅτι ἡγίασται ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπιστος, ἐάν ἐστιν ἡ γυνὴ αὐτοῦ πιστή, ὄμοίως καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἀπιστος, ἐάν ἐστιν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πιστός, ἀρά λοιπὸν ἔξεστι τῷ γριζιανῷ λαβεῖν γυναικα ἀπιστον, ἡ ἐθνικήν; 772.

ΡΚΒ'. Εἰ ἄρα ἀμαρτάνει ὁ φεύγων ἐν καιρῷ διωγμοῦ; 773.

ΡΚΓ'. Ἐπειδὴ ὁρῶμεν τινας καὶ ἐν αἰγυμαλωσίᾳ ὑπαρχούσας δούλας παρεξερχομένας, τί γρὴ περὶ αὐτῶν λέγειν; 773.

ΡΚΔ'. Πόσαι μοιχεῖαι εἰσὶ σωματικαί; 773.

ΡΚΕ'. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος πρὸς τὸν ὄφιν· «Ο ἀνθρωπὸς τηρήσει σου κεφαλὴν,» τούτεστι τὴν ἀρχὴν παντὸς λογισμοῦ· «Σὺ δὲ, τούτεσιν ὁ πονηρὸς, τηρήσεις αὐτοῦ πτέρναν,» λέγω δὴ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου αὐτοῦ πόθεν γινώσκει ὁ Σατανᾶς τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου; Καὶ γάρ πολλοὶς ἐνράκαρεν ὅλον μὲν τὸν χρόνον αὐτῶν καλῶς διατέψαντας, εἰς αὐτὰ δὲ τὰ τέλη τῆς ζωῆς παραπεσόντας· εἴς δὲ εἰς ὑπάρχειν Ιουλιανὸς ὁ μιαρὸς παρεβάτης. 773.

ΡΚΖ'. Θέλουσιν εἰπεῖν τινες, ὅτι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὸν ἀνθρώπον εξέπεσεν ὁ Σατανᾶς. 776.

ΡΚΖ'. Εἶπας ἐν τῇ προλαβούσῃ περὶ τῶν στοιχείων φυσιολογία, ὅτι πολλάκις ἐκ φυσικῆς τινος ἀκολουθίας, καὶ γυμνῶν αἰτίας γίνονται τινες μὲν γυναικες ἀτεκνοι, τινὲς δὲ εὔτεκνοι, ἄλλοι δὲ πάλιν ὀλιγότεκνοι· τὸν δὲ τρόπον τῆς αἰτίας οὐκ ἐσκύμανται. 776—780.

ΡΚΗ'. Τί ἔστι τὸ τάλαντον, ὅπερ λέγει αἱρέειν ὁ Κύριος ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος ἐκ τοῦ πονηροῦ δούλου, καὶ παρέχειν αὐτὸς τοῖς καλῶς ἐργασχεμένοις τὰ πέντε τάλαντα; 780.

ΡΚΘ'. Τί ἔστιν ὁ μαρτυρᾶς τῆς ἀδικίας, ὃν εἰπεν ὁ Κύριος; 781.

ΡΔ'. Ποῖα εἰσὶ τὰ ἐν γνώσει, καὶ ποῖα εἰσὶ τὰ ἐν ἀγνώσιᾳ ἀμαρτήματα, καὶ ποῖα ποίων εἰσὶ βαρύτερα; 781.

ΡΔΑ'. Τοῦ Θεοῦ λέγοντος ἐν τῇ Γραφῇ, ὅτι ἡσσαι ἀπαγορένους εἰς θάνατον, τί οὖν καλὸν καὶ τοὺς ληστὰς καὶ ἀνδροφόνους ἥσσασθαι; 784.

ΝΑΒ'. Ἐὰν ὑπόκηραι εἰς δούλειαν, ἢ αἰγυμαλωσίαν, καὶ οὐ δύναμαι, ώς θέλω, εἰσελθεῖν, ἢ ὅτε θέλω σχολάσαι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἢ νηστεῦσαι, ἢ ἀγροπνῆσαι, πῶς δύναμαι σωθῆναι, καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν εὑρεῖν; 784.

ΡΔΓ'. Τίς, εἰπέ μοι, πονηρότερος τοῦ Μανασσῆ γέγονε, πεντάκοντα καὶ πέντε χρόνους ποιήσαντος αὐτοῦ ὅλον τὸν Ἰσραὴλ προσκυνῆσαι τοῖς εἰδώλοις; καὶ μετανοήσαις ἐδέχθη παρὰ τῷ Θεῷ δι' ἐξομολογήσεως. 785.

ΡΔΔ'. Πόθεν ὁρῶμεν τινας πολλάκις νῦν προθύμως ἔχατοντος προδιδόντας εἰς θάνατον ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ἐργαμένους εἰς τὸ αὐτὸν ἀποθανεῖν, εἴτε ἀπὸ παρακλήσεως ἀνθρώπων, εἴτε καὶ αὐτοὶ οἱ τύραννοι μεταβαλλόμενοι ἀπολύουσιν αὐτούς; Πόθεν γρὴ λογίζεσθαι εἶναι τὴν τοιαύτην ἀπόλυσιν; Ἐκ Θεοῦ, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; 785.

ΡΔΕ'. Τί ἔστιν ἀληθινὴ ταπείνωσις; καὶ πῶς αὐτὴν σὺν Θεῷ κατορθώσαι δυνάμεθαι; 788.

ΡΔϜ'. Τί ἔστι τὸ λεγόμενον ὅτι «Ἐὰν ψωμίστω τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθάσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω οὐδὲν ὡφελοῦμαι;» Πῶς ψωμίζει τις πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ ἐκτὸς ἀγάπης; 789.

ΡΔΖ'. Εἴ τοι δρόν γρονικὸν ἢ συντέλεια τοῦ κόσμου, ἢ οὐ; 789.

ΡΑΗ'. Βαρέως τινὲς ἀκούουσι τὸ ἀποστολικὸν λόγιον, τὸ φάσκον, ὅτι, «Ἐν τῇ ἀναστάσει, τότε καὶ αὐτὸς ἐγίνεται ὑπότακτός εσται τῷ Πατρὶ, τῷ ὑποτάκτῳ αὐτῷ τῷ πάντω.» 789.

ΡΑΘ'. Ερωτῶσι πολλοὶ τῶν ἀπίστων, οὐ μάνω δὲ, ἀλλὰ καὶ τινες τῶν πιστῶν προσκείμενοι τῇ πολυγλυπτῇ τῇ νομίμῃ προσφέροντες ἡμῖν τὸ τοῦ Κυρίου λόγιον, τὸ

